

relse, have paa lignende Maade som deres afdøde Mand og isvrigt under de nedenfor anførte nærmere Bestemmelser Afgang til Pension eller Forsørgelse. Som Følge heraf ere de førstnævnte Enker berettigede til Pension, uafhængigt af, om de ere i Besiddelse af Formue eller Arbejdssevne; de sidstnævnte Enker have derimod Krav paa Statens særlige Forsørg, forsaavidt de dertil ere trængende.

§ 17.

Udekuffede fra Pension eller Forsørgelse ere de Enker, hvis Ægteffab først er indgaaet, efterat deres Mand vare udtraadte af den militaire Tjeneste eller efterat de paadrog sig den Legemsbefkadigelse eller Svaghed, paa Grund af hvilken de maatte affedigede af Tjenesten. Et heller kan saadan tilstaaes de Enker, hvis Ægteffab er indgaaet efter Mandens 60 Aar eller paa hans Dødsleie eller hvis Ægteffab var aldeles ophævet inden Mandens Død.

§ 18.

Pensionen for Enker efter pensionsberettigede og pensionerede Individer af Militair-Staternes i § 2 ommeldte Underclasser bestemmes til $\frac{1}{4}$ Deel af den Pension, som Manden selv var tillagt, eller hvortil han vilde have været berettiget.

§ 19.

Enker efter dem af Militair-Staternes Underclasser, der ere afgaaede ved Døden, eller formedelst en eller anden dem i Tjenestetiden paakommen Svaghed affedigede, forinden de havde tjent i 20 Aar (§ 6), have Afgang til en extraordinair aarlig Understøttelse, isvrigt under de for Enkers Pensionering gjældende Regler. Understøttelsen maa i intet Tilfælde beløbe sig til Minimum for de Enker, hvis Mand have tjent i 20 Aar, og kommer ved sammes Bestemmelse i Betragtning saavel Bærrigheden og Godheden af Mandens Tjeneste som Enkens Trang og egen Bærdighed.

§ 20.

For Forsørgelsen af Enker efter Invalidder og efter dem, der ere faldne i Krigen eller dræbte under Tjenestens Udførelse, fastsættes følgende Regulativ:

Classer-Inddeling efter Mandens militaire Stilling.	Understøttelsens Størrelse.
1ste Klasse.	fra 30 til 80 Rbd.
2den, 3die og 4de Cl.	— 15 — 50 —
5te og 6te Cl.	— 10 — 30 —

§ 21.

De i den foregaaende § 20 ommeldte Understøttelser tilstaaes som livsvarige; men efter de Oplysninger, der tilveiebringes om den Paagjældendes Trang, kunne de dog senere ikke alene forhøies men ogsaa forringes indenfor de fastsatte Grændser eller endog ganske indtages. Understøttelsen maa i intet Tilfælde overstige Halvdelen af den Forsørgelse, den afdøde Mand har oppebaaret eller kunde have tilkommet.

§ 22.

Den Enke, der maatte have Afgang til Forsørgelse af Staten baade paa Grund af hendes afdøde Mand's tilbagelagte Tjenestetid og formedelst den ham under Tjenestens Udførelse paadragne Legemsbefkadigelse eller Svaghed, tilstaaes altid den hende i førstnævnte Henseende tilkommende Pension for Livstid, saa at kun den samme ifølge sidstnævnte Hensyn overstigende Deel af Forsørgelsen bliver afhængig af indtræffende Omstændigheder.

§ 23.

Enker efter dem, der have henhørt til Militair-Staternes Underclasser men senere af Regjeringen ere blevne ansatte i en civil Bestilling, have i Reglen ikke Afgang til Pension eller Forsørgelse efter nærværende Lov. Have deres afdøde Mand imidlertid i disse Stillinger tillige ifølge §§ 8 og 15 oppebaaret Pension eller Invalidforsørgelse eller de ved Affedigelsen fra den nævnte Bestilling vilde have havt Afgang til saadan Forsørgelse, blive de herom givne Bestemmelser ogsaa anvendelige paa deres Enker, naar de isvrigt have de dertil fornødne Qualificationer.

§ 24.

Indgaaer Enken nyt Ægteffab, ophører i ethvert Tilfælde hendes Krav paa Pension